

גיליון מס' 6

שנה 85

י"ג בטבת

17.12.2021

רוח שטות

מילים: אבי קורן | לחן: שמעון כהן

פתע את הברוש העיף הוא
ואת כל העיר הציף הוא
איזה רוח שטות
בשריקה צנח למטה
ופרץ ישר הביתה
סתם ללא רשות
איזה רוח, איזה רוח
הוא עושה לי מצב רוח
שתיפח רוחו,
מן יצור כל כך פרוע
שתיקח אותו הרוח
ל... כל הרוחות.

בין עצי הגן עובר הוא
ועלים שם מפזר הוא
רוח של שטנים,
ואתמול לקח הוא כובע
והעיף אותו לגובה
עד העננים.

איזה רוח...

כבר כולם אומרים לו: רוח,
תעשה קצת נחת רוח
ואל תתחצף,
אבל הוא כזה גס רוח
מתחצף בצחוק פרוע
ורק מצפצף.

איזה רוח...

הוא בכלל נורא גס רוח
מסתובב לו כבר שבוע
בין כל העצים.
ואישה אחת אמרה לי
שזה רוח לא נורמלי
רוח... פרצים!

איזה רוח...

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: נורית רוגל

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

בית שער הגולן
אבל על מותו של חברנו היקר
לוי דרור ז"ל
ומשתתף בצער המשפחה.
הלוויה התקיימה ביום ב' 13.12.21

תמונתו, קורות חייו וההספדים לזכרו
יפורסמו בעלון הבא.

תוצאות ההצבעה בקלפי

30.11.2021

סה"כ מצביעים: 188 בעלי זכות הצבעה: 288 אחוז הצבעה: 65.28%

אישור בניה של 16 מגרשים נוספים בשכונת הירדן לקליטה בלבד

בעד הערעור 132

נגד הערעור 56

האישור ניתן

אישור למשיכת עודפי קרן מילואים משנת 2020 בסך של 1.9 מיליון ש"ח והפקדתם בקרן נאמנות

בעד הערעור 168

נגד הערעור 18

האישור ניתן

חברים כותבים

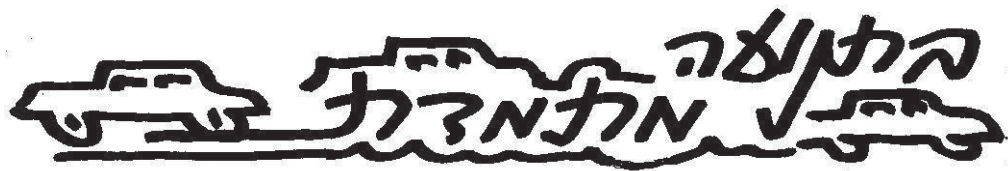
הדור השני // רפי הלמר

היה צריך לבנות הכל מחדש,
זה בערך כמו לבנות את בית המקדש,
הקיבוץ היה חפור בעשרות חפירות,
ובשדות גידלו חיטה ירקות ופירות.

אנחנו דור שני לקיבוץ
רכים בפנים וקשים בחוץ,
דור שנולד ראשון בארץ ישראל,
בלי שאבותינו אמרו תודה לאל.

בתעשייה ייצרו תריסים, רהיטים וצינורות,
צינור פקסגול מחזיק מעמד לדורות,
הדור הראשון חי בצניעות עם הרבה אורות,
והדור השני חי טוב וקוצר את הפירות.

נולדנו למציאות קשה, למלחמת השחרור,
היינו פליטים בחיפה, מה לא ברור,
חזרנו לקיבוץ שער הגולן בחזרה,
לחזור לקיבוץ נטוש - הרגשה מוזרה.

שלום לכל החברים והנהגים,

בעקבות מספר מקרים שהתרחשו בימים האחרונים, אני מבקש מכל החברים והנהגים להקפיד למלא אחרי ההנחיות הבסיסיות:

- × בדיקת אוויר לפני ואחרי נסיעה. במידה וחסר אוויר - למלא.
- × בסיום הנסיעה להחזיר את הרכב עם לפחות חצי מיכל דלק מלא.
- × בסיום נסיעה להשאיר את הרכב נקי מחפצים ומפסולת.
- × להחזיר את הרכב לחניה ממנה לקחתם את רכב.
- לאף אחד לא נעים להתחיל נסיעה בלי דלק, ברכב מלוכלך או כשצריך לחפש את הרכב.

לנוחיותכם, אני מצרף ריענון של מקום ההחניה של כל הרכבים:

ליד מכון הקירור

יונדאי 29 ו 28

ליד משרד הרכב

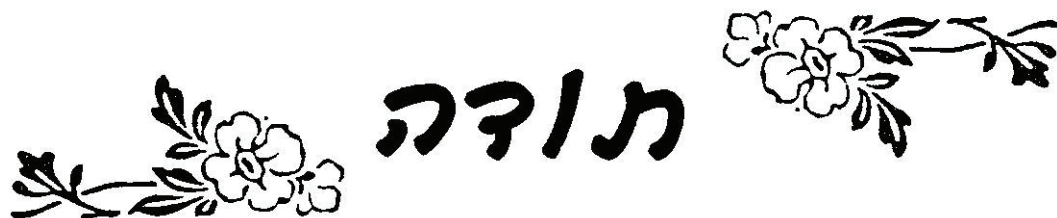
מיקרה 33 ו 34

חניה מרכזית בקיבוץ (בסובה)

כל שאר הרכבים: סקאלה, רודיוס, מיקרות, קאדי

תודה,

אלי עמוס כהן

אני מודה מקרב לב לכל חברי הקיבוץ שמאוד תמכו ועזרו ושאלו לשלומי, באו לבקר והביאו לי הפתעות, ולפעמים מצאתי הפתעה במרפסת ולא ידעתי למי להודות. ממש הרגשתי שהם נותנים לי בריאות.
תודה רבה לכולם!

נטשה צייגנוב

נח רינג בן 90

עודד שביט, מנכ"ל גולן מוצרי פלסטיק, מברך

נוח,

יש אנשים מיוחדים בעולם. בינואר הקרוב תחגוג 90 שנה, והיום יש לנו הזדמנות לדבר עליך. התחלת לעבוד בגולן בשנת 1972 - שנה שבה חלק גדול מהעובדים היום ב"גולן" עדיין לא נולדו - ומאז עבדת במפעל באופן רציף במשך 49 שנה. עד שנת 2000 עבדת באחזקת המכוניות, ומאז - באחזקת המלגוזות.

עכשיו, כשביקשת להוריד קצת עומס ולעבור לתקן מתנדב, זו הזדמנות להגיד לך כמה דברים נכונים וטובים שלא תמיד, אפילו במהלך 49 שנה, יש הזדמנות להגיד אותם בצורה מסודרת וכמו שצריך:

אתה עובד חרוץ, אוהב את העבודה, אוהב את "גולן" ואוהב את האנשים שאיתך, שמצידם אוהבים אותך לא פחות. יש לך חוש הומור מפותח ונדיר, לשמחת כולם, ולא פחות חשוב - עד היום אתה אחראי על הציפס באירועי המחלקה, ועדיין אפילו אוהב לנהוג (שלא לומר חולה הגה...).

אני חייב להוסיף סיפור קצר: ביום גיבוש של "גולן" בבית אורן לפני כ-12 או 13 שנה, היית אז צעיר מאוד, בן 78 בערך, התארגנו קבוצות לכל מיני משימות, ואחד מהעובדים ניגש אלי ואמר לי בשקט שלא כדאי שנוח יהיה בקבוצה שהמשימה שלה היא משחק תחרותי מכיוון שנוח לא יפסיד בתחרות, גם אם זה יעלה בכל מיני מחירים שלא בטוח ש"גולן" תהיה מוכנה לשלם... (אחר כך שמעתי עוד סיפורים שאני מבין שכולם נכונים). כמובן שהנחישות, ההתמדה והרצון להביא תוצאות באו לידי ביטוי בעבודה במיוחד והם חלק מהדוגמא שאתה מציב לכולנו. אנחנו ב"גולן" זכינו כל השנים שאדם כמוך עבד איתנו ותרם למפעל את יכולותיו ועבודתו הקשה. "גולן" היא בדיוק סכום התרומה היום יומית, שם אתה משמש דוגמא ומופת לכולנו, הצעירים והצעירים יותר (כולם צעירים ביחס אליך...), וגם קצת מקור לקנאה מוקדמת - כולנו מקווים להיות כמוך אם נזכה ונגיע לגילך.

ביהדות אומרים שגיל שמונים זה "גבורות" (לגבי גיל 90 - תבדוק לבד). בעיני בני שמונים הם גיבורים בעצם זה שהגיעו לגיל הזה. אתה גיבור עוד יותר - בגלל מי שאתה ומה שאתה עושה כאשר אתה נכנס לעשור העשירי של חייך. נאחל לך שתמשיך להיות גיבור והרבה בריאות, סיפוק ואושר בכל מעשיך, ב"גולן" כמתנדב, בקיבוץ ועם המשפחה. ונגיד לך כולנו שוב תודה רבה על כל מה שעשית, ועל כך שזכינו לעבוד במקום שאתה חלק בלתי נפרד ממנו!

מהנעשה בבית הדר

תמר גוליני

מסיבה חנוכה 2021. היה מרגש מאד! הפעם הסכמנו לכל דייר להזמין בן/בת משפחה אחד.
סוף סוף היתה הרגשה שחוזרים לשיגרה

ושוב היתה לנו בקרת פתע לאיכות הטיפול עם תוצאות מעולות.
לא סתם אנחנו מקבלים פניות בכל יום להיכנס לבית הסיעודי שלנו.
כל הכבוד לכולנו!

מתאמץ לראות את האור

ראיון עם אמנון נשר - אביב לשם

לפני ארבעה חודשים עולמו של אמנון נשר התהפך עליו. אירוע מוחי, ככל הנראה, שעבר ומחלה עיניים שכבר הייתה פגעו בעצב הראייה ומאז הוא לא רואה, על אף ניסיונות ובדיקות שהוא עובר מעת לעת כניסיון להחזיר אור לעיניו.

"אתה לא מתאר לך כמה קשה לי לא לראות", הוא אומר לי בכאב גדול. המשפט הזה, בצורות שונות, חזר על עצמו מספר פעמים במהלך הראיון. אמנון מתקשה להשלים עם כך שהפך באחת לעיוור. במקום מושבו בשלושת החודשים האחרונים כדייר ב"בית הדר", עליו יש לו רק שבחים, הוא חי את חייו החדשים, צועד, מדי פעם יוצא החוצה, מסתובב עם הליכון, מנסה להסתגל למציאות שנכפתה עליו, מתקשה להשלים עימה. הצורך להיעזר באדם נוסף בכל פעולה שהוא רוצה לעשות גורם לו לחוש תסכול וכעס, ואלה יוצאים לעיתים על הסביבה, על הצוות הסיעודי. "זה לא מגיע להם. הם נהדרים", הוא אומר לי בהתרגשות. זו תקופה סוערת רגשית עבורו, גם לפני העיוורון סבל אמנון מבעיות בריאות, אבל עדיין היה עצמאי, התגורר בדירתו עם רעייתו יוכי, עבד והסתובב, עד שהגיע האירוע ושינה הכול. כעת הוא מתמודד, מתאמץ להסתגל למציאות החדשה.

שלישיית אדלר

הוא נולד בשנת 1945 כאמנון אדלר. ילדותו עברה עליו בקרית ביאליק להוריו רוברט ועליזה, יוצאי גרמניה ואוסטריה. אחרי היכרותם עלו הוריו לארץ ישראל לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה והתיישבו בקריית ביאליק. לזוג נולדו שלושה ילדים, גילה, אמנון, ומרגלית ז"ל.

מה אתה זוכר מהילדות בקריה?

הייתי ילד שובב מאוד. כמו כולם אז שיחקנו הרבה בחוץ, חברים. אני זוכר שנות ילדות טובה. ההורים, ייקים, פינקו אותי, קיבלתי מה שרציתי. אני זוכר אותם כהורים מצוינים. אבא עבד במועצה המקומית שם היה אחראי על המים, אמא הייתה עקרת בית.

בגיל צעיר הצטרפתי לתנועת הנוער "השומר הצעיר" ולקן בקרית חיים, שם עברו עליי שנים יפות עד גיבושנו כגרעין. בגיל 17.5 התגייסתי לצבא, זה היה ב-1963. רציתי להיות קרבי, ואני זוכר שההורים היו ממש גאים בי שהלכתי לקרבי. בני ובנות הגרעין שלי יועדו והלכו לנח"ל, חוץ ממני ומעוד חבר שהתגייסנו לסיירת חטיבה 7 של השריון. במלחמת ששת הימים כבר נלחמתי כמילואימניק בירושלים.

- סחתיין. אתה ממשחררי ירושלים.

לחמתי בירושלים. אתה יודע, מדברים הרבה על כיבוש ושחרור ירושלים, על ההתרגשות הגדולה של ההגעה לכותל המערבי, מראה החומה, חזרה אל בורות המים, זה נכון. חשוב לזכור שהיו לנו קרבות גם במקומות פחות היסטוריים. אני זוכר בעיקר צדדים פחות נעימים של המלחמה, ואלה הותירו בי צלקות עמוקות. ראיתי הרבה דם במלחמה ההיא. נהרגו לידי חברים. מאז לא הייתי בירושלים, וגם לא אסע לשם. בשבילי העיר הזו היא טראומה. כשאתה נוסע בגיף ומכל יושביו רק אתה נשאר חי זה מותיר צלקת עמוקה.

מנחשון לשער הגולן

אחרי שהשתחררתי הצטרפתי עם הגרעין שלי לקיבוץ נחשון. הייתי שם 7.5 שנים עד שרותי (נשר, לימים רעייתו) הגיעה לעשות שם ש.ש (שנת שירות אחרי צבא) ו"גנבה" אותי לקיבוצה, שער הגולן. כאן התחתנו. עם רותי הביא לעולם את דותן, כרמל וסביון.

את יוכי, בת זוגו בשני העשורים האחרונים, הכיר אמנון כשהייתה חברת קיבוץ מרום גולן. הענף הראשון אליו הצטרף בשער הגולן היה אבוקדו וכרם, שהיו אז ענף אחד, הוא מספר לי ומפליג לימים ההם. "בצוות היו גבריאל רוגל, אילן אשל, ראובן שטיין, דוד לובל ואחרים, הייתה רוח צוות, הווי הרגשתי שאני משתלב בקיבוץ החדש. מאוד נהניתי מאווירת היחד, שותפות העשייה, כולם באו לבצור את הענבים ולמיין את התוצרת. זה זכור לי כחווייה מהנה". אחרי החקלאות הגיעה פרק של שני עשורים במפעל "גולן", במחלקת הריהוט. אמנון היה משכים קום, מתחיל את יום העבודה מוקדם מאוד בבוקר, עוד לפני ארבע. הוא מחבב את השקט של הבוקר, "יש פחות אנשים, זה משרה רגועה ומאפשר תפוקות. אחרי שנסגרה המחלקה המשכתי ב"גולן" עוד תקופה, ועברתי לתיירות, שם עבדתי בנוי ובאחזקה. בשנים האחרונות עזרתי במטבח בקילוף תפוחי אדמה, בצלים, ובחיתוך ירקות. אני איש עבודת ידיים, נהניתי מהעבודה. זה נתן לי הרגשה שאני נותן ותורם לקיבוץ שאני אוהב, שקלט אותי אליו. אני כבר 50 שנה בשער הגולן, ואוהב מאוד את הקיבוץ", הוא אומר לי בהתרגשות.

"איש של בית"

"אני איש של בית, אף פעם לא הייתי נוסע הרבה. אהבתי לעשות פסיפס מאבנים, לצבוע אותן, כמו שרפי הלמר עושה בשנים האחרונות. אני אוהב בעלי חיים, והאהבה הזו עברה בתורשה לילדיי. אני אוהב מוסיקה. טיולים הם לא "כוס התה שלי".

"עושה לי טוב שבאים לבקר"

"אתה לא מתאר לך כמה קשה לי לא לראות. ביקרה אותי הנכדה שלי יולי, היא באה וישבה לצדי, לא עזבה אותי לשנייה אחת. הם נסעו ואני בכיתי, כמו שאני בוכה עכשיו. אני לא רואה. זה נורא קשה לי לא לראות. בגלל זה אני במתח ועצבני, אתה יכול לכתוב את זה, אני לא מתבייש בזה. ואין סיכוי שאחזור לראות, וזה קשה, ומעצים את תחושת הבדידות. דותן בא כמעט כל ערב, וגם רותי. אין שבוע שהילי ואיקי לא באים לבקר אותי. זה עושה לי כל כך טוב שבאים לבקר. זה מאוד עוזר לי".

משפחה

רותי באה לבקר אותי, זה ממש יפה מצידה. היא עוזרת לדותן שמגיע כמעט כל יום. אני רוצה להודות לדותן, הבן שלי. הוא קנה לי שעון מדבר, שאומר לי את השעה, וטלפון שיכול לקבל שיחות, ובאמצעותו אני יכול לענות ולדבר עם מי שמתקשר אליי. הדברים הקטנים האלה מאירים לי את היום לפעמים. אני רוצה לראות. אתה יודע מה זה לא לראות ילדים, נכדים?"

בית הדר - "זה גן עדן פה"

"חשוב לי להודות מאוד לכל צוות הבית הסיעודי. זה כמו גן עדן פה. המצב שלי עושה אותי עצבני לפעמים ולא סבלני, והם רוצים לעזור לי ולפעמים גם נאלצים לכעוס עליי כדי שאעשה דברים שאני צריך. חשוב לי להגיד להם תודה רבה, ולהודות בחום על הסבלנות כלפיי. אני מודה להם מאוד".

הדלקת נר במסיבת הקיבוץ - "בכיתי מהתרגשות"

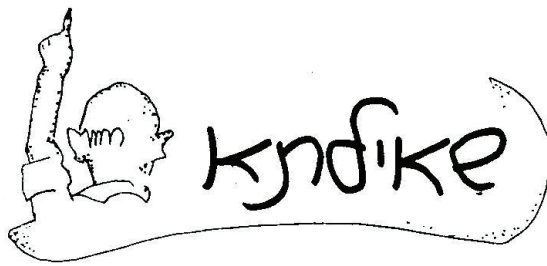
"אחד הימים המאושרים שהיו לי היה במסיבת חנוכה של הקיבוץ, כששלמה שגיא העלה אותי לבמה להדליק נר במסיבה הקיבוצית. זה היה בשבילי המון. בכיתי מהתרגשות. זה היה מעל ומעבר בשבילי. אני רוצה להודות בעניין זה גם לרותי אשל, אשר במשך שנים הייתי שותף שלה בסידור החנוכייה והזמנת המדליקים כשרותי הייתה מנחת החג".

יוכי

"אני מתגעגע אליה מאוד, ואסור לי לנסוע אליה לבית הסיעודי באפיקים בו היא נמצאת. וגם אם אסע, לא אראה אותה כי אני לא רואה. הידיעה הזו ממש קשה לי. אני מתעדכן עליה דרך הבת שלה. אני יודע שדואגים לה ויעזרו לה לחזור הביתה. זה יעשה אותי מאושר. אני מייחל ליום שהיא תוכל לבוא לבקר אותי ב"בית הדר", ואני אבוא לבקר אותה בבית, בדירתנו. יש לנו קיבוץ טוב. תודה רבה לקיבוץ שלי".

לקראת סיום הריאיון הודיתי לאמנון על דבריו הכנים, הנוגעים, על ששיתף אותי ובאמצעותי את החברים קוראי העלון בסיפור האישי שלו ובחיים עם העיוורון שנכפה עליו. חשיפה אישית היא לא דבר מובן מאליו, ואני משוכנע שדבריו שבאו מהלב גם ימצאו את הדרך אל ליבם של חברים רבים.

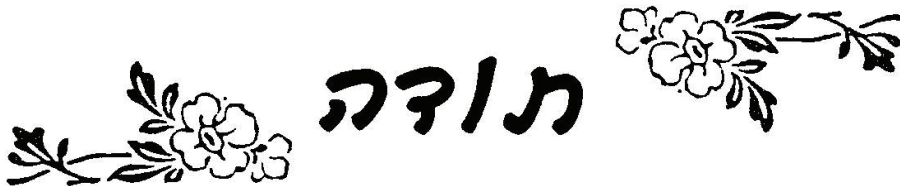
נורית רוגל שואלת:

כשהרחיבו את המדרכה בין הבית של נורית רוגל לבין שפרה ואדם עברי ועד אילנה מזרחי - נעקרו כל קווי ההשקיה. מאז הנני באזור לא שוקם. למה לא שוקם עדיין, ומתי ישוקם?

תשובת אילן אופיר רכז המשק:

בחודשים הקרובים מתוכננות במקום עבודות בינוי בחלק מהדירות. העבודות עלולות לגרום נזק לקו השקיה חדש. אנחנו מבקשים להימנע מעבודה כפולה. קו השקיה חדש ייחפר ויותקן עם סיום עבודות הבינוי.

ענף-שירות של איש אחד שאינו בורח מאחריות

והתודות - לאורי שחם

מאז הצטרפתי למועדון "נהגי הקלנועיות" זכיתי להכיר את אורי מקרוב, ובעיקר למדתי ממנו שיעור חשוב. - מתן שירות, רק בסבלנות. אורי זמין לפונים 24/7, בוקר, צהריים, ערב, ערבי-שבת וחג וחופשות גם. וכשהוא אינו נמצא בקיבוץ - למחרת הוא מתקשר ושואל: במה אפשר לעזור. על כתפיו של אורי אחריות כבדה - צי רכבים עצום וחבורת נהגים מכל השכבות, המינים והקשיים. אורי, הפכת להיות מקצוען לנפש האדם "הקלנוען"! מאחלת לך יישר כוח, שתמשיך לטפל ברכבים שלנו ולדאוג להם - מה שנקרא "נשמור על קשר"... שתזכה לבריאות טובה!

תודה ענקית, והערכה רבה,

לוקחת הובלה

ניצן רימר נכנסת לתפקיד רכזת התרבות

לקהילת שער הגולן שלום וברכה,

בעוד מספר ימים אתחיל את תפקידי כרכזת התרבות בקיבוץ. זהו אתגר אישי ומקצועי עבורי. בפן האישי - אני מנהלת מש"א בקיבוץ כפר הנשיא (יום בשבוע) ובקיבוץ בית אלפא (כרגע 3 ימים בשבוע, בנכונות להוריד שם יום מינואר), בנוסף לשלושה ילדים (נפלאים) ובן זוג (נהדר!), אני צריכה ויודעת שאצליח למצוא דרך לקיים איזון בין הדברים, ובצורה טובה. בפן המקצועי - אני נכנסת לריכוז התרבות, שזה תחום שאמנם יש לי זיקה גדולה אליו וידע כללי, אך בפרקטיקה אני עדיין טירונית.

אז אני מרשה לעצמי, עם קצת דמיון חופשי, לשתף אתכם בראייה שלי את תחום התרבות, כפי שאני תופסת אותה, על מרכיביה השונים:

קדש וחדש: אני מכירה ומוקירה את המסורות ארוכות שנים שיש בשער הגולן. חשוב לי לשמר אותן במהותן. יחד עם זה, אני חושבת שיש מקום לשינויים קטנים ולהתאמות לזמן, לטכנולוגיה וגם לתמורות בחברה הקיבוצית.

ראייה הוליסטית של התרבות: תרבות, מבחינתי, זה מכלול - מסורות, חגים, קפה דשא, טיולים, תרבות פנאי, יצירה קהילתית משותפת ושילוב של תכנים ערכיים בצד הכיפיים. אני מגיעה עם הרבה מוטיבציה ונכונות לעשייה, אך ברור לי שלא אוכל לעשות זאת לבדי. בחודשיים הקרובים אקדם מהלך של גיבוש צוותי עבודה, ביניהם: **צוותי חג:** כל צוות "יקבל" חג בלוח השנה והוא יהיה אחראי על הפקת האירוע. **צוותי פנאי:** צוותים שתפקידם לחשוב על פעילויות פנאי. כל פעילות תיתן מענה לאוכלוסייה שונה, במטרה לייצר פעילויות מגוונות לכל קבוצות הגיל - כך שתהיה לפחות פעילות חודשית אחת לכל קבוצה. אני מזמינה אתכם לבחור חג ולהצטרף אלינו לצוותי החגים. איוש הצוותים והצלחתם יהיה רוח של כולנו כקהילה.

איש/אשת לוגיסטיקה: אני בחיפושים אחר האחד/האחת המיוחל/ת!

התפקיד: אחריות כוללת על ציוד התרבות (לא כולל הגברה), תחזוקה שוטפת ותיקוני שבר, ספירות מלאי, שינוע ופירוק.

אם אתם בעניין, או שיש לכם רעיון יצירתי בנושא - אשמח לשמוע! על כל פעילות ייצא פרסום מקדים עם כל הפרטים.

הפעילויות הקרובות: 24.12 יום ו' בשעה 11:00 סרט במוזיאון ושיחה + קפה ומאפה עם יוצרת הסרט. 15.1.22 יום שבת בשעה 10:00 ט"ו בשבט!

הכוונה שלי היא להוציא תוכנית אירועי תרבות חודשית, החל מינואר.

מסתבר שתרבות זה מכלול של מיליון פרטים, שבלי **יעקב שן** לא הייתי חושבת עליהם בכלל... ואני- אחת. אז ההירתמות והעשייה של הקהילה היא זו שתקבע האם ואיזו תרבות תהיה.

אני אעשה כמיטב יכולתי לגרום לזה להצליח

תודה רבה לכל מי שכבר ניגש ואמר שהוא נכון לעשייה.

מקווה שתמצאו מקום בו תוכלו לבוא לידי ביטוי בתוכנית השנתית.

בהצלחה לנו!

משיר הסביבון שפורסם בעלון שעבר, הושמט בטעות בית אחד גדול ואחרון. מתנצלים בפני העושים במלאכה ומשתפים שוב את השיר במלואו.

שיר הסביבון 2021

כתבה - טל קידר

שר ורקד - נמרוד זעירא

אני סביבון, סביבון של מי
של כל הילדים בקיבוצי
מביא אני מתנות
מעל שמונים שנה - בחג האורות.
סביבונים רבים היו על הבמה
לכל חבר או ילד - שלחו ברכה חמה.
את שיר הסביבון התחילו בחומה
ומאז כל ילד כבר את שמו שמע.
ממשיכים עם עוד שנה
ממש לא כמו תמיד

עדיין קצת שונה וזה עדיין קצת מפחיד.
וירוס הקורונה ממשיך להעסיק את המומחים,
ומכל עבר שומעים ויכוחים על חיסונים.
להתחבק בזהירות, רק לא להשתעל,
מסכה על הפרצוף הפכה כבר להרגל.
סובב, סובב, סובב הסביבון
סובב בלי די ואל תשכח עלי

יש לנו בחינוך הצוותים הכי טובים,
באהבה ודאגה הם מטפלים בילדים.
בבית התינוקות יש חושך ודממה
הייתם המון זמן בסגר וזאת התוצאה!!
רק שני תינוקות נחמדים נולדו השנה:
רני וזורע, אז קדימה, צאו לעבודה!
בפעוטון חרצית נהנים ורוקדים
המטפלות האהובות וכל הילדים:
ירדן, שייה, אורי, גפן ותום
עם מעיין ולוטס נהנים כל היום.
סובב, סובב, סובב הסביבון...

הגענו לגן דולב, צעירים אבל בוגרים
כל יום וכל שעה הם שרים ומציירים
תמרת, עמית, אלי, בן, תמה ויואב
משחקים תופסת עם יהלי, ליאו, ים וסתיו.
שלום לגן שקד, צעירים וגם בוגרים
על הדשא משחקים ובפינת החי מטפלים.
דרור ונעמה, אוריאן, נוגה ודני
פלא וענבל, גליה, עמית ולני
כליל ולירי, עומרי, מטר ואלי
מחפשים בכל טיול את הנחילאלי.
סובב, סובב, סובב הסביבון...

בכיוון שלנו יש אחלה ילדים,
בבוקר הם לומדים, אחר כך מכיפים.
משחקים בכדור, מתאמנים בספורט,
ואת חוף הכנרת דואגים לנקות.
במרכז הילדים כבר ממש ממש בוגרים
משתתפים בפרויקטים, לומדים ונהנים,
נחשפים לקהילה ויצירת חיים עם ערכים,
ובין חוג לפעולה הם פוקימונים מחפשים.
במז"ח שתי שכבות, עסוקים בלי הפוגה,
בפעילות בית-ספר וגם בהפסקה.
הצעירים במשימות של שנת המצווה
והבוגרים לבית ירח מצפים הם בתקווה.
הנעורים שלנו הם הכי בעניינים,
בבוקר בבית ספר, ואז הם מדריכים.
עוזרים לצעירים להתמודד עם בעיות
עושים להם שמח ומכינים גם הפעלות.
סובב, סובב, סובב הסביבון...

וכמובן שלא נשכח את חיילנו היקרים,
ששומרים עלינו וגם על אחרים.
נודה להם כאן ונשלח להם ברכה,
נאחל להם לשוב הביתה בביטחה.
נכון שקיבוצנו כבר הגיע לגבורות,
ועדיין עוד צריכים לקבל כאן משפחות,
ילדים ותינוקות שימלאו המדרכות,
הלוואי ואת בנינו לא נפסיק לקלוט.
וכמובן שלא נשכח את דור הוותיקים,
נאחל להם בריאות ונפתור את הקשיים.

לא נשאיר אתכם לבד וזוהי הבטחה,
כי גם בשנה הזאת כולנו משפחה.
ולסיום אומר פה, מכל הלב תודה,
לכם שהצטרפתם אלי לחגיגה.
הבאתי כאן קופסה - מלאה עם הפתעות,
שבו עוד קצת בשקט - מיד תוכלו לראות.
סובב, סובב, סובב הסביבון...

מועדון האספנים בן יהודה 34 ירושלים - עפרה מדיסקר	קין והבל - ג'פרי ארצ'ר
ספטימוס היפ: כישוף - אנג'י סייג	המעוף המופלא - ג'ובנה ג'ורדנו
אביב המורדים - מורגן רודס	דקה לחצות - דיוויד באלדאצי
רדת החשכה - מורגן רודס	נסיך שבור - ארין וואט
משפט בוונציה - רוברטה ריץ'	הסיגליות של חודש מארס - שרה ג'ין

לציבור הקוראים והציקר להורים ולסבים/תות

כדאי לדעת שהספריה שלנו שופעת בספרים מגוונים: רומנים מרתקים, ספרי מתח, רומנים היסטוריים, ספרי רומן רומנטי וכו'.
ספריית הילדים גדושה בספרי ילדים ונוער, ופה המקום להזמין את ההורים ואת הסבים והסבתות לשאול ספרים לילדים לכל הגילאים, המגוון גדול וכולם יכולים ליהנות ממה שעולם הספרים יכול להעניק.
מאחר שאיננו מורשים להכניס ילדים לספריה עקב ההגבלות, אנו ממשיכים בהסדר קורונה לנוחיות קהל הקוראים.
לפרטים והזמנות אפשר לשלוח ווטסאפ או לכתוב למייל
בברכה,

יעל קרני
052-3864044
Sifria7504@walla.com

זה היה בחנוכה... (במוזיאון)

חג חנוכה מפגיש לו את עולמנו עם ההיסטוריה ואפילו עם הפרהיסטוריה, וכמובן מזמן אפשרות לנצל את המוזיאון למפגשים מהסוג המהנה בין אז לעכשיו, בין חושך לאור, ובין חורף וקור לאש וחום.

ביום רביעי 1.12, נר ראשון של חנוכה, נפגשנו לערב שירה: "נר דולק מנר, זה בוער וזה אינו חסר" עם שלומית והאקורדיון, עם אהוד שמיר שחיפש ומצא נקודות אור אצל חברים, שחלקו אותן עם המשתתפים, ובליווי כיבוד טעים, פונץ' חם ותה צמחים.

ביום חמישי 2.12 ילדי גן שקד שמעו את סיפורו של הכד הקטן ויצרו יחד בעבודה משותפת כד קטן עשוי חומר ובנוי חוליות חוליות שהודבקו אחת על גבי השנייה. ילדי גן דולב שמעו איך חי האדם הקדמון ופחד מן החושך, ולאור נר שמן קטן האיר את המערה שלו, כי אפילו נר אחד קטן מאיר את כל החושך. ואז נפגשנו ביוזמת ועדת תרבות, לערב הדלקת נרות והמחזה. בתוך המוזיאון שררה חשיכה, רק נר קטן, שבער בתוך גולגולת של פר, האיר את המערה. בשקט בשקט התיישבו כל הילדים במעגל ושמעו איך התחילו בני האדם לחגוג חגי אור. איך נבהלו הקדמונים כשראו שאור היום פוחת והולך וחשבו שאולי השמש, מקור האור והחום, תיעלם ואז יאלצו לחיות בחושך. הם הצטופפו כולם וישבו צפופים במעגל (חוג) רועדים מפחד (חגא) ומצפים לסוף העולם. אלא שאז חדרה לה קרן שמש אחת אל תוך המערה והאירה להם את החושך. כשהבינו שהשמש תחזור ותזרח, הם קבעו לעצמם חג - חג האור.

עברו שנים רבות ולא רצו באו אויבים, שלא הסכימו כי נמשיך לחיות לפי החוקים שלנו. הם נכנסו לבית המקדש, טימאו אותו ושמו בו פסל. יהודה המכבי ואחיו נלחמו בהם, גירשו אותם, טיהרו את בית המקדש ורצו להדליק את מנורת שבעת הקנים, אך לא מצאו שמן לבד מכד קטן אחד שהיה בו שמן ליום אחד, ונעשה נס והשמן הספיק לשמונה ימים. ומאז אנו חוגגים את חג האור שלנו - חג החנוכה. בסיפור החנוכה לקחו הילדים חלק והציגו. כולם שיתפו פעולה: שלושה רצו להיות אנטיכוס ולפחות 5 רצו להיות יהודה המכבי. והיה כמובן גם אלעזר הקטן והפיל וההתרגשות הייתה רבה.

לסיום, יצאנו למרפסת וכל אחד יצר לעצמו נר קטן מגוש חומר שקיבל ופתיל מסיבי פשתן. יצקנו שמן זית לתוך הנר מן הכד הקטן, התיישבנו במעגל סביב הנרות, הדלקנו אותם ולאור השלהבות המנצנצות שרנו שירי חנוכה, שתינו שוקו חם וטרפנו סופגניות, קרמבו ובמבה.

ואם חשבתם שבזה סיימנו, אז לא ולא.

באחד מימי החנוכה, הזמנו אלינו את טל ניב (הקדמוני) שיצא לגששות בטבע עם ילדי המרכז והכין תנור בוץ מדהים עם ילדי הכיפוף. לסיום היום הקדמוני, התאספנו על הדשא ליד הבית האדום, שם לימד טל את הילדים לגלף כף מגוש עץ, בעזרת סכין גילוף ואש. הגילוף לא היה קל, אולם לאט לאט, בעזרת נשיפות על גחל בוער, נוצר שקע בתוך גוש העץ ונוצרה לה כף לתפארת ולגאוות ליבם של המגלפים הצעירים.

הרבה תודות מצוות המוזיאון לכל השותפים והמשתתפים שחגגו איתנו יחד חג חנוכה מלא באור ושמחה!

אין על מרק חם בחורף!

אקורד הסיום של אירועי חנוכה היה ערב מרקים נהדרים ומנחמים שהכינו (ואכלו) צעירי הקיבוץ. על השולחן הונחו מרקי חרירה (מרוקאי) ומינסטרונה, עדשים ותירס, מרק כתום ומרק שעועית, בצל וקובה, שקדי מרק וקרוטונים ומשחקים לילדים ועוד, וכולם נדגמו ונלגמו בהנאה. על הכל ניצחה הילה הלוי כהן המצוינת. תודה רבה לכל מי שטרחו והכינו. היה לנו אור גדול בזכותכם.

הפרלמנט חגג חנוכה

מסיבת חנוכה מיוחדת במינה התקיימה ב...מרכז האופניים שלנו, בהשתתפות העובדים וחברי הפרלמנט ונשותיהם. כך כתבה **נורית קצירי** בקבוצת הפייסבוק "חברי ובני שער הגולן": בקיבוץ שלי יש מוסד מיוחד, מקום שמחבק כמעט כל אחד, בני 80 ובני 40, בני קיבוץ ומצטרפים חדשים. סדר היום כולל: תיקון פנצ'רים, הרכבת דגמים חדשים, מילוי אוויר בפנימיות, הפחת חיים באופניים ישנות. בשעה 10.00 בדיוק, מדי יום ביומו, מתכנס פרלמנט שאין כמותו. כוס

קפה, עוגיות שפרה בריאות, בקיץ אבטיח בחורף פרי הדר. כולם מסכימים שהמקום נהדר. על המלאכה מנצח **זיו בן סירה**, יוצר נפלאות מכל גרוטאה, מכבד את הזקנים, מוקיר ותיקים, והערב פתח מועדון מעריצים. היתה בירה ביתית טובה ואחרת, כלבה פרוותית, פיצה של **אסתר** (שטיין) והכי חשוב - חברותא נהדרת. תודה על ערב קריר ונעים עם טעם של עוד.

ט.ל.ח.

מרשימת הקרדיטים והתודות על התרומה למסיבת חנוכה שפורסמה בעלון הקודם נשמטו בשוגג שמותיהם של **יואל קלס** שהשקיע שעות עבודה רבות והכין את כל המוסיקה שליוותה ערב יפה זה, ושל **תקוה גל** שתפרה את החצאיות הצבעוניות היפות בהן פיזזו ה"סבינויות" סביב הסביבון הגדול.

שמה של **חופית**, חברת צוות החג, נרשם כחופית קוג'ה והיא כמובן חופית לסקה. בעלון הקודם רשמנו מספר שגוי של כמות הגשם שירדה אצלנו. עד יום שלישי 30/11 (היום שבו נשלח העלון לדפוס) ירדו אצלנו בסה"כ 24.9 מ"מ. ולא כמו שנרשם. סליחה!!!

גשם... גשם... גשם...

בסה"כ ירדו אצלנו בחודש נובמבר 23.8 מ"מ גשם. בשנה שעברה עד סוף נובמבר ירדו 82.5 מ"מ, ממוצע רב שנתי מצטבר לסוף נובמבר 55.8 מ"מ.